

§ 502. Krav for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i §§ 191, 206, stk. 2, eller 207, eller om erstatning eller refusion fra Den Internationale Erstatningsfond (1992) forældes, såfremt der ikke er anlagt sag inden 3 år regnet fra den dag, skaden eller udgifterne opstod. Det samme gælder krav om erstatning for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i §§ 210, 225, stk. 2, eller 226, eller om erstatning eller refusion fra Den Internationale Erstatningsfond (1971). Dog kan krav ikke i noget tilfælde rejses, når der er forløbet 6 år fra den dag, på hvilken den hændelse opstod, som forårsagede den nævnte begivenhed. Forvoldes skaden eller udgifterne ved en række hændelser, der har samme oprindelse, regnes 6-års-fristen fra den første af disse hændelser.

Stk. 2. Forældelsesfristen vedrørende krav mod Den Internationale Erstatningsfond (1992) afbrydes foruden ved sagsanlæg ved retsskridt i medfør af § 204, stk. 4. Forældelsesfristen vedrørende krav mod Den Internationale Erstatningsfond (1971) afbrydes foruden ved sagsanlæg ved retsskridt i medfør af § 223, stk. 4.

Stk. 3. Fartøjets ejer eller dennes forsikringsgiver kan uanset bestemmelsen i stk. 1 søge refusion fra Den Internationale Erstatningsfond (1971) inden 6 måneder fra den dag, vedkommende får kendskab til, at der er rejst søgsmål mod denne om ansvar for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 210.

18. I § 502, *stk. 1* og 2, ændres »Den Internationale Erstatningsfond (1992)« til: »1992-fonden eller den supplerende fond«, og i *stk. 1* ophæves 2. pkt.

19. I § 502, *stk. 2*, ophæves 2. pkt.

20. I § 502, ophæves *stk. 3*.